

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

33. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

16. SRPNA 2020

Z obsahu:

Maria je Královnou ve službě Bohu a lidstvu

Katecheze

Benedikta XVI.

při generální audienci

22. srpna 2012,

Castel Gandolfo

- strana 2 -

Svatá Klára z Montefalco

Libor Rösner

- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (15)

- strana 6 -

Facebook a Instagram zakazují jakoukoliv podporu konverzní terapie kvůli „nenávisti“

- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (16)

Kardinál Alexis

Henri Marie

Lépicier O.S.M.

- strana 8 -

Covid obnažil náš

nedostatek víry

Carmelo Ferlito

- strana 10 -

Stará Voda na Libavé -

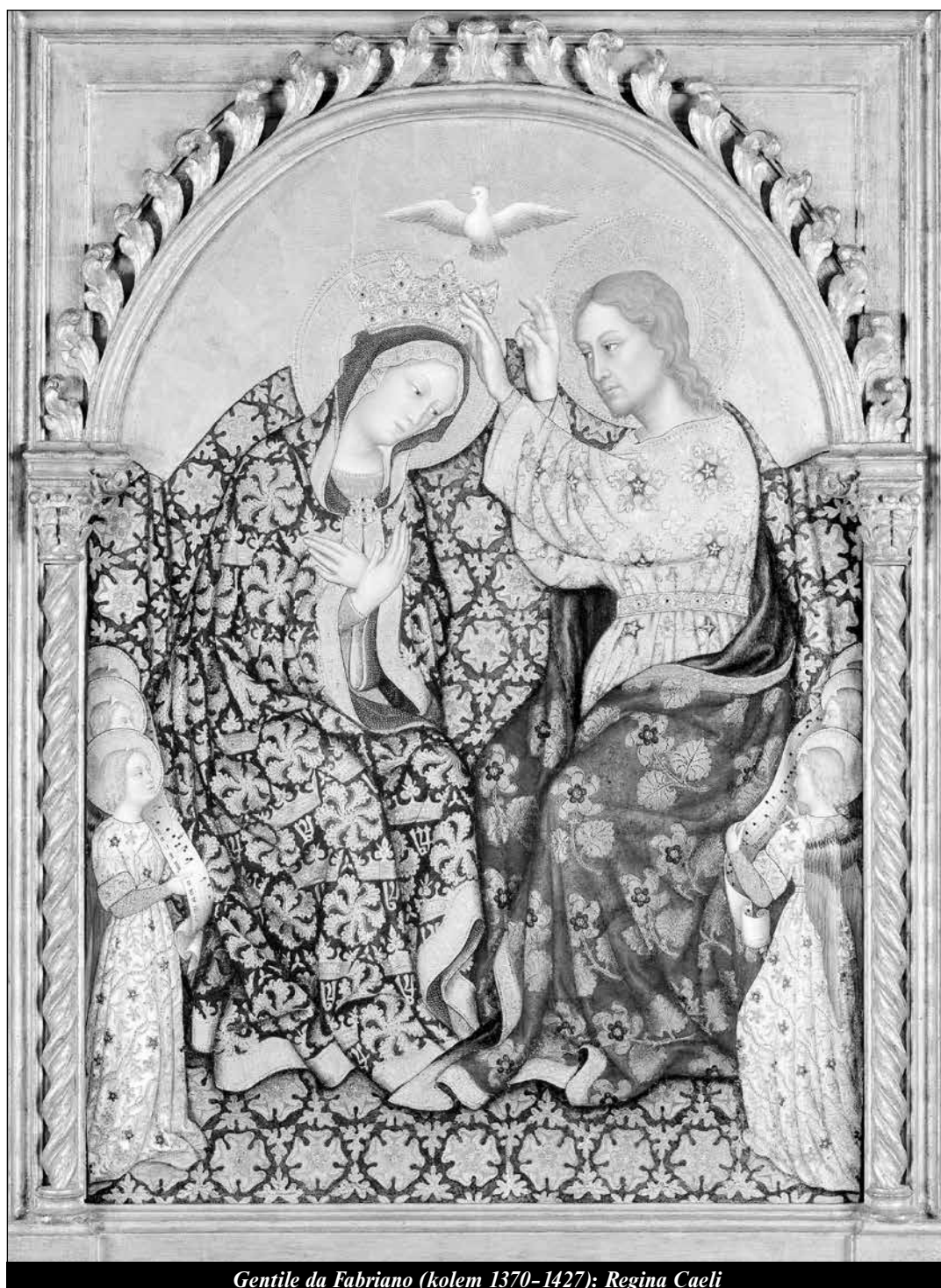
Bůh na začátku i na konci

Petr Bobek

- strana 11 -

Nový Zéland legalizoval potraty až do dne narození

- strana 13 -

Gentile da Fabriano (kolem 1370-1427): Regina Caeli

Maria je Královnou ve službě Bohu a lidstvu

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 22. srpna 2012, Castel Gandolfo

Drazí bratři a sestry, na dnešní den připadá liturgická památka blahoslavené Panny Marie, kterou zýváme a oslovujeme jako „Královnou“. Tento svátek byl ustanoven v nedávné době, ačkoliv úcta k Panně Marii Královně má dávný původ. Dnešní památku vyhlásil ctihodný Pius XII. v závěru mariánského roku 1954 a stanovil její slavení na 31. květen (srov. encyklika *Ad caeli Reginam*, 11. 10. 1954, in: *Acta Apostolicae Sedis* 46 [1954], 625–640). Při

této příležitosti papež řekl, že Maria je Královnou více než jakákoliv jiná stvořená bytost, neboť její duše byla povýšena a dostalo se jí vynikajících Božích darů. Boží Matka bez ustání daruje všechny poklady své lásky a starostlivosti celému lidstvu (srov. *Promluva k počtě Panny Marie Královny*, 1. 11. 1954). Při pokoncilní reformě liturgického kalendáře byla památka přemístěna na datum vzdálené osm dní od slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, aby tak vynikla úzká vazba mezi Ma-

riiným královským titulem a oslavením její duše a těla po Synově boku. V konstituci o církvi II. vatikánského koncilu čteme: „Maria byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy a vyvýšena Pánem jako Královna všeho tvorstva, aby se dokonaleji připodobnila svému Synu.“ (*Lumen gentium*, 59)

Zde spočívá základ dnešního svátku. Maria je Královna, neboť se jedinečným způsobem připojuje ke svému Synu, jak

Pokračování na str. 5

Velikost víry spočívá v pokoře, neboť pravda je zakotvena v pokoře. (str. 3) A nejpokornějším člověkem je Matka Boží, Panna Maria. Právem je Královnou ve službě Bohu a lidstvu, jak připomněl ve své katechezi v roce 2012 papež Benedikt XVI. O těchto dvou skutečnostech můžeme přemýšlet při četbě textů na následujících stranách Světla.

Při pohledu na tu, jež se plně v pokoře odevzdala plánu Boží lásky, když velkoryse přijala Ježíše, Spasitele světa, za plod svého lůna, jsme tak trochu jako v zrcadle odhaleni ve své ubohosti, s níž zápasíme, abychom dostali pravé křesťanské pokoře. Ta však spočívá na přijetí Kristova kříže – zcela osobního a zároveň vše zahrnujícího. Brzy po Ježíšově narození to zaznělo zcela jasně ze Simeonových úst, když Panna Maria a svatý Josef představovali Božské Dítě v chrámu. Při pozorném čtení Písma svatého jsme pak svědky toho, že se Panna Maria během svého pozemského života neřídila ničím jiným ani nevolila nic jiného než potupu Kristova kříže. (str. 8–10) Která matka by se s takovou pokorou a bez jediného slova odporu dobrovolně podílela na utrpení svého syna a zároveň trpěla tím, že potupují toho, kdo je hoden slávy Nejvyššího? Jen Bohem mimořádně omilostněná...

Přijmout Kristův kříž, jak jsme již připomněli, je tedy nezbytným úkonem křesťanské víry. V praxi to neznamená jen pouhá slova, ale reálné skutky. Ty jsou různé,

Editorial

stejně jako jsou různí nositelé Ježíšova kříže – každý jsme originál a víme, že nám Bůh dává kříže „šité na míru“. Jsme-li si toho dobře vědomi, pak bychom neměli mít obavu přijmout cokoli, co Bůh od nás žádá, neboť jsme přece v jeho dobrých rukou a on ví, jaké nás stvořil a co od nás může očekávat. Chce po nás vlastně jediné, a tím se kruh uzavírá: pokorné přijetí jeho vůle – pochopitelně svobodně přijaté; můžeme Boha odmítnout (a důsledky známe...). Pomáhat Ježíši nést kříž je totéž jako nést svůj nástroj spásy až na naši osobní Golgotu života.

Ježíš často nabízí omilostněným duším, aby nesly jeho kříž – tak jako sv. Kláře z Montefalco. (str. 4) Tyto duše nezůstaly vůči Ježíšově nabídce lhostejné a v pokorné odevzdanosti ji přijaly. Častokrát oběť provázely ústrky a ponížení ze strany světské moci, spolubratří či spolusester, ba i církevní hierarchie. Nikdy však svatí neustoupili od toho, co patřilo Bohu a co bylo potravou pro jejich duši – v tom byla jejich nadpřirozená síla! A Boží pravda nakonec byla vždy odhalena a vítězná koruna slávy těchto vpravdě svatých duší namnoze ještě více zazářila skrze úctu jim prokazovanou. Skrze pokoru tedy došly věčné slávy... Berme si z toho příklad a zvažujme, zda i my pokorně přijímáme Ježíšův kříž. A také zda

naopak nezacházíme až tak daleko, že se bez boje vzdáme toho, co přísluší Bohu a co je nezbytnou potravou pro naši duši. Je třeba se otevřít Duchu Svatému a naučit se jemně rozlišovat. Doba koronavirová nám možná v mnohém otevřela oči... (str. 10) Nepromarněme šanci, kterou nyní máme, abychom si uvědomili svoji vlastní ubohost a znovu si zamilovali živého Boha, jak ho znali apoštolové v osobě Ježíše Krista!

Při pohledu na Pannu Marii je zřejmé, že ona byla věrná Bohu v každé maličkosti. To byla základna, na níž vystavěla chrám Ducha Svatého ve své duši. A odtud pramení velikost její víry a pravé křesťanské pokory. Také Alici Lenczewskou vyzývá Ježíš, aby byla vnímavá k malým věcem. (str. 6–7) Protože: „K ničemu nejsou velké činy, když jim malé protirečí.“ U Panny Marie byly obojí činy v dokonalé jednotě. Svatí měli velkou snahu ji v tom následovat – a milost Boží byla s nimi. A co my? Nejsme v tom směru někdy lhostejní? Konečně, jsme-li plně ve shodě s Boží vůlí, pak platí i o nás Ježíšova slova pronesená k Alici: „Jestliže jsou tvoje přání shodná s Mou vůlí, jak bych je mohl nevyplnit?“

A proto prosme Královnou nebe i země, Pannu Marii, aby nás provázela na cestě k pravé křesťanské pokoře, jejímž plodem bude naprostá shoda naší vůle s vůlí Boží a věčná radost z přítomnosti Nejvyššího zakoušená již zde na zemi.

Daniel Dehner

Doprovod' Ježíše na pohanské území. Odchází sem se svou družinou po dalším sporu, který vyvolali farizeové. Chce nyní daleko od zástupů i od svých odpůrců pokračovat ve vyučování svých učedníků. Bude je však vyučovat nejen svým výkladem, ale i svým jednáním.

Ježíšova družina se tu potkává nečekaně s kananejskou matkou. Ta se vypravila za Ježíšem a dostává se jí milosti, že ho potkává již nedařle svého domova. To ještě více povzbudí její důvěru a naději. Těm, kdo u Pána hledají pomoc a útěchu, vychází Pán sám podivuhodně v ústrety.

Co vede tuto Feničanku k tomu, aby vyhledala izraelského učitele? Předně je to její mateřská láska. Nemůže už dále snášet pohled na své dítě, které trpí. Rozpoznala i závažnou příčinu jeho neudu: její dítě je pod mocí zlého ducha. Co je mohlo potkat horšího? Ačkoliv Zlý tak velice změnil chování její dcery, že je až nesnesitelná, neodsuzuje ji, ani se jí neztříká, ale je ochotna podniknout cokoli, jen aby svému dítěti pomohla. Jak je to pro ni povzbuzující, že se až k ní do pohanské země dostala zvěst o židovském prorokovi! Hlásat Ježíše znamená nejen šířit naději, ale také připravovat cestu jeho dobroty a slitovnosti.

Kananejská matka se nejdříve přičinila, aby si opatřila o Ježíši co nejvíce informací. Vynasází se, aby se i jako pohanská žena zachovala k němu tak, jak se na židovského Mistra sluší. To, že se dobře na toto prosebné setkání připravila, se jí vyplatí především v situaci, když se se svou žádostí dostane do úzkých; její důvěra přesto nezhasne, nýbrž osvědčí tak svou vytrvalost.

Pane, synu Davidův, smiluj se nademnou! Utrpení mé dcery je i mým utrpením. Pomoz mi! Je to opravdu vroucí prosba mateřského srdce. Ale Pán jako by tentokrát její slova ani neslyšel. To, že Ježíš na její volání neodpovídá, však neznamená, že je lhostejný k jejímu utrpení. Jeho Srdce ve skutečnosti s potěšením přijímá vyznání, jak miluje své dítě a jakou chová důvěru v božskou dobrotu a moc Mesiáše. Jestliže Pán ihned zjevně nereaguje na tvé

žádosti, nedej se odradit. Je to proto, že jeho velkodušná dobrota míří ve skutečnosti mnohem výše než tvoje prosby. Jak by mohl zůstat lhostejný nejdobrotivější Bůh, když i jeho družina je udivena jeho nečekanou netečností k prosebnici, kte-

rá se tak vytrvale domáhá slyšení, že to až vyvolá jejich nevoli. Cítí potřebu zastat se jí, ale jejich přimlůva spíše než ze soucitu vychází ze snahy zbavit se osoby, kte-

rá se stala pro svou neodbytnost až nepřijemnou. Myslí tedy při tom více na svůj klid než na její nouzi. Nepotkáváš se také s lidmi, kteří jsou ti nepřijemní právě tím, že potřebují pomoc? Jak velice by se změnil tvůj postoj k nim, kdybys místo takové netrpělivosti projevil opravdový soucit! Až budeš s Pánem opět sám, pros ho, aby tě uzdravil ze tvého nepřiznaného sobectví.

Ale Pán jim podává vysvětlení svého chování. Jeho Otec jej zatím posílá jen ke *ztraceným ovčím izraelského lidu*. Jeho příchod a působení je vyvrcholením všech Božích zaslíbení, daných Izraeli. Taková mimořádná Hospodinova přízeň má přesvědčit vyvolený národ, aby se vrátil celým srdcem ke svému Bohu. Jaká bude jeho odpověď? Nejméně vděčnosti projeví někdy právě ten, kdo byl nejvíce obdarován.

Zoufalá matka, která se dosud klaněla jen pohanským modlám, přistupuje k Ježíši a vzdává mu božskou poctu. Skloněna u jeho nohou opakuje svou vroucí prosbu. Zdá se však, že jeho odpověď kananejské ženě je nyní ještě tvrdší než odpověď učedníkům. Že by měla být první, kdo by od Pána odešel zcela nevyšlyšen?

Jak by ti bylo, kdybys uslyšel z Ježíšových úst takové odmítnutí? Čím více tě udivuje jeho neobvyklá strohost, tím více tě však musí překvapovat i matčina reakce. Nezdá se ti, jako by ve skutečnosti s takovýmto přijetím předem počítala? Chová se jako ta, která si nečiní nejmenších nároků, protože již ve chvíli, kdy se rozhodla, že Ježíše vyhledá, učinila tak s vědomím, že jde prosit jako poslední z posledních. Chová hlubokou úctu k tomuto proroku a uznává, že musí být veliký i ten národ, ze kterého vzešel. Proto ji Pánova slova nijak nezaskočila. Bude-li vyslyšena, pak jen v očekávání, že dobrotivost tak velké-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 56,1.6-7

Tak praví Hospodin: „Šetřte práva a jedejte podle spravedlnosti, neboť se již blíží má spása, již se ukáže má spravedlnost. Cizince, kteří lnou k Hospodinu tím, že mu slouží a milují jeho jméno, že jsou jeho služebníky, a všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, ty přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich celopaly a žertvy mi budou potěšením na oltáři; neboť můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

2. čtení - Řím 11,13-15.29-32

Vám, bývalým pohanům, říkám: Já jako apoštol pohanů vykonávám svou službu s velikou pečlivostí. Chtěl bych tím vzbudit žárlivost u svých krajanů a aspoň některé z nich zachránit. To,

Dokončení na str. 13

ho Mesiáše je tak nesmírná, že se nezaštaví ani před cizinkou, když bude pokorně prosit za své dítě. Nikdo a nic nemůže pokorit toho, kdo sám o sobě smýšlí pokorně a podle pravdy.

Její víra však dosáhne svého cíle. Vysoké Pánovo uznání, které si pohanská žena vysloužila, je uznáním pravé velikosti víry a tato velikost je v pokoře. Poděkuj Ježíši i této obšťastněné matce, že ti ukázali, jak proniknout až k samému Pánovu Srdci. Těch, kteří Mu v úplné pokoře bezmezně důvěřují, cení si božský Mistr do té míry, že přijímá jejich vůli za svou: *Staň se ti, jak chceš*. Velikost víry spočívá právě v pokoře, neboť pokora spočívá na pravdě. Čím hlubší je tvé přesvědčení o vlastní nicotnosti, čím více se blížíš pravdě, že si vůbec ničím nezasloužíš Boží slitování, tím neodolatelněji přitahuješ Ježíšovu milosrdnou lásku, protože tak se obnovuje odvěký řád pravdy: není nic dobrého v tobě ani kolem tebe, za co bys nevděčil Bohu. Můžeš si to plně přiznat a spolehnout se na to, protože tento Bůh je nekonečně dobrotivý. *Ať ho velebí kdekterý národ, ať ho ctí všechny končiny země.* ⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 67,4.

Svatá Klára z Montefalco

Mnoho let žila s Vykupitelovým křížem fyzicky vtisknutým do svého srdce, v němž chovala bezbřehou lásku ke Kristu i k bližním. V zapomenutí na sebe žila jen pro Pána. On ji přijal za vlastní už na tomto světě a dával jí to najevo.

Tato svätice přišla na svět údajně v roce 1268 v italské obci Montefalco ležící nedaleko Perugia. Měla starší sestru Janu, která žila jako zasvěcená panna ve společenství zbožných dívek a žen podle regulí III. řádu sv. Františka. Už jako malá se Klára nadchla tímto ideálem a prosila Janu, jež v komunitě zastávala postavení představené, aby ji do jejich řad přijala. Přestože bylo Kláře pouhých šest let, Jana její prosbě vyhověla.

V poustevně, kde ženy-kajčnice svůj život mimo lidskou společnost praktikovaly, se Klára našla. Ukládala si sama dobrovolně přísná pokání za jakékoli porušení stanov, neváhala např. stát bosá ve sněhu, dokud neodříkala sto Otčenášů za překročení příkazu mlčenlivosti.

Nebyla jediná, která si poustevnu obývanou kajčnicemi zvolila za místo, v němž toužila naplňovat křesťanské ctnosti. Komunita se začala rozrůstat, takže časem vyvstala nutnost dát jí pevnější kontury – už jen proto, že nejedna z církevních autorit se nad růstem společenství bez vnějších známek řádu pozastavovala. Proto ženy v roce 1290 požádaly spoletského biskupa o povolení řídit se augustiniánskou řeholí. Ordinářova odpověď byla kladná.

Rok nato odešla sestra Jana k Pánu. Aniž by o to stála, byla Klára zvolena její nástupkyní. Pamětlivá slov Spasitelových o dvou nejdůležitějších příkázáních, milovala Boha i lidi. Svým spolusestrám byla vzornou matkou představenou, již leželo na srdci především dobro těch, které jí byly svěřeny a které ji milovaly a snažily se jí připodobnit, byť byly namnoze starší než ona.

Je přitom pozoruhodné, že v době zvolení představenou zažívala již tři roky něco na způsob temné noci – dny vyplněné duchovní prázdnotou, pocity opuštěnosti Bohem, bezútěšností a beznadějí.

Navzdory všem těmto stavům, které doprovázelo přesvědčení, že je nejhorším člověkem pod sluncem, působila

Klára dojmem svatosti, již si byli jisti její zpovědníci, a dávali jí to k její nelibosti náležitě najevo. Plných jedenáct let trval život v této duchovní pustině, ale to jí nezabránilo nadále zahrnovat láskou a péčí všechny, s nimiž přišla do styku. Nikdo nepoznal, co prožívá, jaké boje v sobě svádí, dokázala vše nést v nitru a navenek působit jako dříve. Stále tužší pokání, které si v rámci tohoto zápolení se sebou samou ukládala, dávaly ostatní sestry, jež je mohly občas upozorovat, do souvislosti s Klářiným celkovým nastavením, jak je znaly od počátku její přítomnosti v jejich středu.

Sílu do těchto urputných bojů jí dal sám Ježíš Kristus, když se jí v roce 1294 zjevil s křížem na ramenou. „*Kam jdeš, můj Pane?*“ zeptala se ho. „*Chodím po zemi a hledám někoho, kdo by mi pomohl nést můj kříž.*“ Na ta slova Klára vztáhla ruce v gestu naprosté odevzdanosti, které Ježíš přijal. „*V tvém srdci jsem našel místo, na němž svůj kříž zasadím,*“ sdělil jí tehdy.

Od okamžiku odeznění zjevení se k jejímu dosavadnímu duchovnímu strádání přidružily navíc citelné tělesné bolesti coby materiální výraz Ježíšových bolestí vtisknutých do její bytosti. Bezpochyby šlo o Ježíšovu odpověď na poctivé praktikování rozjímání, které jí kladla na srdce už její sestra Jana: tedy aby bez přestání myslela na Kristovo utrpení a Mariiny bolesti. Trpěla nevýslovně, nikoho o tom ovšem neuvědomila, pochopitelně vyjma své zpovědníky. Proto to byl pro sestry (a nejen pro ně) obrovský šok, když připravovaly její tělesnou schránku k pohřebním obřadům a našly na jejím těle stopy po Vykupitelových stigmatěch – v jejím srdci vězel vtisknutý kříž velikosti prstu, na němž visí Ježíš s hlavou nachýlenou doprava. Jeho zformované tělo je bílé, s výjimkou

červené ranky na pravém boku, stop po důtkách, hřebech a trnové koruně. Tehdy si vzpomněly na její slova, jež svého času řekla jedné z nich: „*Jestli hledáš Ježíšův kříž, vezmi mé srdce. V něm nalezneš trpícího Pána.*“ Biskupem povolána komise vyloučila přirozený původ tohoto křížku.

Jen nadpřirozená milost držela Kláru po celý ten čas nad vodou, milost chránící ji před utonutím v rezignaci na vše. Nikdo neměl tušení, jakými vnitřními bolestmi jsou vykoupěny Klářiny vnější dary, z nichž nejvýraznější byly dary proklování a mimořádné moudrosti, kvůli nimž se na ni obracel kdekdo, počítaje v to i mocné tohoto světa, včetně těch oděných v kardinálském purpuru (např. Umberto da Casale či Nicolo da Prato) či rouchu univerzitních mistrů. Přispívala jim radami,

chudým zase materiálně a modlitbou, měla i dar smířovat znesvářené protistrany a přivádět do úzkých kacíře vyvracením jejich bludů – to vše ze své klauzury, do které neměl nikdo zvenčí povolen přístup.

Vědělo se jen, že prožívá extáze (které vystřídal dřívější stavy nikým nepoznané bezútěšnosti), při nichž se jí dostává vidění Spasitelových skutků, Božího soudu, potažmo blažené radosti svatých v nebi. „*Jak toužím pozvat celý svět na tuto svatbu,*“ říkala nadšeně, když rozjímala o mystickém sňatku duše s Bohem. Bylo jí dáno nazřít i do tajemství Nejsvětější Trojice v její bezhraničné slávě.

„*Jdu od vás ke Kristu, který mne volá, a jemu svěřuji vás i sebe.*“ Těmito slovy těšila zkormoucené spolusestry, když je 17. srpna 1308 opouštěla. Datum smrti jí dlouho dopředu zjevil Bůh. Když pak byla její tělesná schránka po čase vyzdvížena, nebyly na ní znát žádné známky porušení. Dodnes tomu tak je.

Beatifikační proces italské mystičky došel svého zakončení 13. dubna 1737 díky papeži Klementu XII. Proces kanonizační pak 8. prosince 1881 uzavřel Svätý otec Lev XIII. Původní beatifikační proces, zahájený nedlouho po její smrti, totiž přerušila smrt papeže Jana XXII. Navázalo se na něj až po čtyřech stoletích.

Maria je Královnou ve službě Bohu a lidstvu

- dokončení katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 22. srpna 2012 ze str. 2

na pozemské pouti, tak v nebeské slávě. Velký světec Efrém Syrský tvrdí, že Mariino království pochází z jejího mateřství: Je Matkou Pána, Krále králů (srov. Iz 9,1-6) a poukazuje na Ježíše jako náš život, spásu a naději. Služebník Boží Pavel VI. ve své apoštolské exhortaci *Marialis Cultus* připomíná: „V Panně Marii se všechno vztahuje ke Kristu a všechno na něm závisí: kvůli němu ji Bůh Otec od věčnosti vyvolil za Matku cele svatou a ozdobil ji dary Ducha, jaké neudělil nikomu jinému.“ (25) Položme si však nyní otázku: Co znamená titul Marie Královna? Řadí se pouze k ostatním titulům Matky Boží, má je zdobit a korunovat? Co nám chce sdělit? Co je onen královský majestát? Jak jsme již naznačili, je to důsledek Mariina

sjednocení se Synem, jejího bytí v nebi, tedy ve společenství s Bohem. Maria se účastní Boží odpovědnosti za svět a Boží lásky ke světu. Lidové pojetí spatřuje v králi či královně mocného a bohatého člověka, avšak Ježíšova a Mariina královská hodnost není taková. Pomysleme na Pána. Kralování je Kristovým bytím, utkaným z pokory, služby, lásky. Značí v první řadě službu, pomoc a lásku. Připomeňme si, že Kristus na kříži byl prohlášen králem – židovským králem, jak napsal Pilát. V onom okamžiku na kříži projevuje, že je králem a jakým je králem. Takovým, který pro nás a za nás trpí, miluje až do krajnosti, a tak vládne a utváří pravdu, lásku a spravedlnost. Vzpomeňme ještě na jiný okamžik – poslední večeri, při které se Ježíš sklání a myje nohy svým učedníkům. Ježíšův královský majestát tedy nemá nic společného s mocnými této země. Je králem, který slouží svým služebníkům, jak to dokázal celým svým životem. Totéž platí pro Marii. Je královnou ve službě Bohu a lidstvu, královnou lásky, která dává sebe sama Bohu, aby vstoupila do plánu lidské spásy. Odpovídá andělu: „Jsem služebnice Páně“ a v *Magnificat* zpívá: „Bůh shlédl na svou nepatrnou služebnici.“ Maria nám

pomáhá. Je Královnou právě svou láskou a pomocí při všech našich potřebách, je naší sestrou, pokornou služebnicí.

Dospěli jsme tedy k otázce: Jak Maria kraluje ve službě lásky? Tím, že nad námi bdí. Bdí nad svými dětmi, které se

k ní obrazení v modlitbě, s děkováním či žádostí o mateřskou ochranu a nebeskou pomoc. Možná tehdy, když ztrácejí cestu, když je sužuje bolest či úzkost ve smutném a strastiplném běhu života. V jasu či temnotě svého bytí se obracíme k Marii a svěřujeme se její stálé přímluvě, kterou pro nás od svého Syna získává milost a milosrdenství, nezbytné pro naši pouť cestami světa. Prostřednictvím Panny Marie se s důvěrou obracíme k tomu, který vládne světu a má ve svých rukou osud

vesmíru. Po staletí je Maria vzývána jako Královna nebes. Po modlitbě růžence se k ní v loretánských litaniiích osmkrát obracíme jako ke Královně andělů, patriarchů, proroků, apoštolů, mučedníků, vyžnavačů, panen, všech svatých a rodin.

Kéž by nám rytmus těchto starobylých invokací a každodenní modlitby, jako *Zdravas, Královno*, pomohly pochopit, že Svatá Panna je stále s námi, v každodennosti našich životů, jako naše Matka v nebeské slávě po boku Syna Ježíše. Oslovení „Královno“ je tudíž titulem důvěry, radosti a lásky. Víme, že ta, která drží v rukou osud světa, je dobrá; miluje nás a pomáhá nám v našich nesnázích.

Draží přátelé, ucta k Panně Marii je důležitým prvkem duchovního života. Ať v našich modlitbách nechybí důvěrné obrácení k té, která nám neodepře svou přímluvu u svého Syna. Při pohledu na Marii napodobujeme její víru, její plné odevzdání plánu Boží lásky, velkorysý přijetí Ježíše. Učme se od Marie životu. Maria je Královna nebes blízka Bohu, avšak také Matka blízka každému z nás. Matka, která nás miluje a naslouchá našemu hlasu. Děkuji za vaši pozornost.

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Zdráva buď, Královno nebe

Modlitba *Zdráva buď, Královno nebe* (*Ave Regina caelorum*) pochází zřejmě z 11.-12. století. Autorství není známé, někteří ho připisují bl. Heřmanovi z Reichenau, který v té době zřejmě složil i další mariánské antifony: *Salve Regina* a *Alma Redemptoris Mater*.

Zdráva buď, Královno nebe,
andělů sbory ctí tebe.
Zdráva buď, nebeská bráno,
z níž světu Světlo je dáno.
Plesej, Panno vyvolená,
nade všechny oslavená,
zdráva buď, Panno přechistá,
přímluv se za nás u Krista.

Ave Regina caelorum,
ave Domina angelorum,
salve radix, salve porta
ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriosa
super omnes speciosa
vale, o valde decora
et pro nobis Christum exora.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (15)

(Místa v textu označena „†“
jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše
po Alicině modlitbě a prosbě o slovo
v duchu tzv. náhodného otevření.)

Čtvrtek 2. 4. 87, 23:10 h.

- Bože můj, co dnes nebylo v pořádku?

† Lhostejnost.

- Trápím se v ní i ve své bezmocnosti.

† A odevzdalas Mi to?

- Asi ano, na modlitebním setkání.

† Trochu pozdě.

Vidíš, dítě, trochu se ztrácíš ve své bezradnosti, a Já chci odevzdání každé záležitosti ve chvíli, kdy se objeví. Nepodléhej znechucení. Také Mi je odevzdej. To je jediná podmínka, kterou musíš splnit, abys Mi dovolila působit v tobě.

- Což jsem se znovu posunula zpět?

† Ne, ale zastavila ses, a je třeba jít, protože čas běží.

- Díky Ti, Pane, za ty obtíže modlitby. Zbavil jsi mě všech citů a pocitů. Setrvávám silou vůle tak, jak jsi určil.

Pátek 3. 4. 87, 9:30 h.

- Slibovala jsem Ti věrnost a chci ji dodržet, jenomže je to jinak.

† Buď vnímavá k malým věcem a snaž se v nich jednat správně.

Ukázal jsem ti, jak obrovský rozdíl je mezi velkými sliby a každodenní běžnou skutečností.

Velikost se opírá o maličkosti a není v ní místo na polovičitost pravdy. Všechno, cokoliv tě potká, je Mojí otázkou po věrnosti, po lásce.

To, jak se zachováš, je odpovědí.

K ničemu nejsou velké činy, když jim malé protirečí.

Věnuj tedy pozornost vlastním reakcím a slovům, abys neurážela lidi, abys je nersázela. Takto urážíš Moji lásku, protože Já všechny miluji a jsem v nich.

Každý, s kým se stýkáš, je ti dán Mnou, abys mu ukázala Moji lásku v tobě a Moji pravdu, bez ohledu na to, co tě to bude stát. Ne z pozice charismatické povýšenosti, ale ponížení. Bude-li to stát hodně, tím lépe pro tebe, poněvadž tvá zásluha a posvěcení je o to větší - nakolik to přijmeš s pokorou.

„...prohledám Jeruzalém s pochodněmi, navštívím muže, kteří vězí ve své sedlince...“ (Sof 1,12)

Středa 29. 4. 87, 10:20 h.

- Opět narůstá pocit oddělení a ztěžuje mi mi všechnu oddanost.

† Stvořil jsem tě pro Sebe - výlučně. Miluj natolik, jak je třeba milovat Mé děti. Pečuj o ně a pomáhej jim.⁽¹⁾ Nemusíš v tom vidět vlastní potěšení či uspokojení.

- Co znamená to protékání proudu rukama až po tlak a píchání v prstech, obzvlášť v době modlitby?

† To je Moje moc a blízkost - síla sjednocující Tvůrce se stvořením.

Pronikám tě a vlastním. Tvá duše o tom ví, a tvé tělo to vnímá.

Poddávej se Mé moci v tobě a tehdy pros a objímej Moji silou ty, kterým chceš pomoci. To je znamení, že v tobě jsem a působím.

Ty máš být vskrytu. Tvým konáním je modlitba a obětování se. A tichá, diskrétní pomoc tam, kam tě pošlu, a těm, které ti pošlu.

Nikomu se nevnučuj, ale buď vždy k dispozici - ochotná sloužit. Ta připravenost už je činem.

„V každé době se modlete v Duchu.“ (Ef 6,18)

Pátek 1. 5. 87, 10:30 h.

- Nauč mě, Pane, milovat lidi otevřeněji.

† Ty je miluješ. Nemusí s tím vždycky být spojena vnější upřímnost. A není třeba projevovat příliš velký zájem těm, kteří chtějí být vyznamenáváni v tvém srdci a přivlastňovat si tvou lásku.

To, zda někdo dokáže milovat, se pozná podle toho, jestli je ochotný k obětavosti pro ty, kteří potřebují pomoc. Slabým a nemocným je třeba projevovat největší vlídnost, a to děláš. Avšak sebejistým a výbojným je potřeba jí dávat méně.

Nejde o vzájemné pochlebování si, ale o skutečnou ochotu pomoci, a o to, aby si druhý uvědomoval, že takovou pomoc dostane, ačkoliv ta by nikdy neměla šanci na oplátku v užším významu toho slova.

Ve velké lásce není potřebná sentimentalita. Čím větší citlivost a láska, tím bývájí slova a gesta skromnější.

Nesud' tedy druhé i sebe podle toho, co je vnější.

Kromě toho láska, to je ochota pomáhat druhému člověku, a ne dožadování se toho, co je pro nás příjemné. Čím je láska jemnější a čistší, tím je ta ochota větší, méně se vnučuje a nechce nic za odměnu.

Láska musí být uvážlivá, aby obohacovala, a ne podporovala sobectví, dobyvačnost a pýchu.

Láskou je třeba vychovávat k obětavosti, a ne k uspokojování vlastních egoistických přání na něčí účet.

Lepší je zdrženlivost než přílišná otevřenost.

Přebujelost vnějších projevů může ochuzovat to, co je nejceňnější uvnitř.

Láska, to je pečovat o dobro milovaného člověka - tiše a pozorně střežit a být připraven sloužit.

„Pokud jsme totiž byli jako smyslu zbavení, bylo to kvůli Bohu ... Pobízí nás totiž láska ke Kristu ... Tak tedy neznáme napříště nikoho podle těla.“ (2 Kor 5,13-14.16)

Pátek 1. 5. 87, 22:10 h.

- Někteří si jsou tak jistí svým rozeznáváním...⁽²⁾

† Odpouštěj. Skoro každý prochází touto etapou. Je zapotřebí veliké zralosti, aby někdo postřehl vlastní bezradnost a ukázal ji druhým. Na začátku cesty se vyskytuje domýšlivost na „své“ milosti, které jsem daroval. Časem pomine, až budu vyjevovat slabost vůči nejjednodušším řešením.

- Cožpak cesta dětství spočívá v odmítnutí každé snahy a složení všeho na Tebe? Setkala jsem se s takovým postojem.

† Úplně naopak! To vyžaduje značné úsilí, odevzdat Mi všechno.

Ustavičné bdění v lásce a v touze. A především v přijímání Mé vůle a v jejím vyplňování. Není to cesta dospívání a pohodlnosti, ale odvážné odevzdanosti a poslušnosti.

Pokud je někdo hluchý vůči Mým poučením a líný, žije jinou svou nedokonalostí.

Sobota 2. 5. 87, 7:30 h.

- Je tolik nezapsaných slov Tvé lásky, která nade mnou bdí.

Znovu jsi splnil moji touhu, kterou jsem dokonce před Tebou ani nevyslovila.

Facebook a Instagram zakazují jakoukoliv podporu konverzní terapie kvůli „nenávisti“

Facebook a jeho foto-platforma Instagram zakazují jakýkoliv obsah reklamující anebo podporující léčbu pro překonání nechtěné přitažlivosti ke stejnému pohlaví. Zákaz spadá pod rámec norem sociálních sítí proti „nenávistným projevům“, informuje CNN. Tento krok je vyústěním sporů ohledně britské křesťanské organizace *Core Issues Trust*, která „pracuje s lidmi, kteří se dobrovolně snaží změnit svůj »homosexuální« životní styl na genderově-potvrzující“.

„Kristova Církev má zodpovědnost s trpělivostí, pochopením, citlivostí a úctou podporovat jednotlivce, kteří

se rozhodli překonat ty problémy, které je přivedly k homosexuálnímu impulsu,“ uvedla skupina. „Proces změny je často mimořádně bolestivý a vyžaduje podporu obratných mentorů a láskyplné komunity, aby byla dosažena celistvost a obnova.“

Podle Instagramu je tento postoj nenávistný.

„Nedovolujeme útoky proti lidem na základě sexuální orientace anebo genderové identity a aktualizujeme naše normy s cílem zakázat podporu služeb konverzní terapie,“ uvedla Tara Hopkinsová, ředitelka veřejné politiky Instagramu pro Evropu, Blízký východ a Afriku.

Navzdory všeobecnému naléhání, že tzv. konverzní terapie představuje vědecké nesmysly, existují studie, které naznačují úspěch reparativní terapie při zlepšování života. Zároveň to potvrzují i bývalí homosexuálové. Angel Colon a Drew Berryessa patřící do této skupiny si přejí, aby také ostatní lidé bojující s nechtěnou přitažlivostí ke stejnému pohlaví měli přístup k téže pomoci při překonávání této přitažlivosti.

Zdroj: Calvin Freiburger, lifesitenews.com, 17. 7. 2020

(Redakčně zkráceno)

† Jestliže jsou tvoje přání shodná s Mou vůlí, jak bych je mohl nevyplnit?

Já vlévám do tvého srdce ty touhy i tu nesmělost upomínat o ně. Jsi Mi poddaná i oddaná, proto jsou tvá přání Mými přáními. Jdeme společně a všechno máme společné na cestě tvého povolání – už jsi v noviciátu Mé Lásky Ukřížované.

„Čtete tuto knihu, kterou vám posíláme, abyste ji veřejně předčítali o dnech svátečních a o dnech shromáždění.“ (Bar 1,14)

- Cožpak se to doporučení týká našich rozmluv, Pane?

† Ano. Musíš je zpřístupnit, aby se obohacovali druzí. Je v nich příklad Mého vychovávání duší. Chraň je, protože všechno, cos zapsala, je potřebné druhým.

Proto jsem ti přikázal psát – jak sám ve tvém srdci, stejně jako skrze tvého duchovního vůdce – a proto nesmíš podlehnout žádným opačným pokušením.

Sobota 2. 5. 87, 22:50 h.

- Ježíši, co Ty si o mně myslíš?

† Miluji tě.

- A já mám jedno přání – víš jaké.

† Víam a raduji se z toho.

- Tolik dobra a milostí dostávám od Tebe. Tak často předbíláš mé prosby a jsi tak štědrý. Stále mě to udivuje, dojíám.

† To je normální mezi těmi, co se milují.

Úterý 5. 5. 87, 9:15 h.

- Tolik už bylo pověřeno a vykonáno. Co ještě, Pane můj?

† Musíš být veselá, vždyť jsem s tebou. I když ty ne vždycky pociťuješ, ale víš. Vědomí toho tě musí naplňovat pokojem a radostí. Nepodléhej náladám nebo povrchnímu vzdalování se. Co tě to zajímá, když patříš Mně a Já jsem s tebou.

„*Jinak se, bratři, radujte; utvrzujte se; povzbuzujte se. Buďte jednomyslní ... žijte v pokoji, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.*“ (2 Kor 13,11)

Sobota 9. 5. 87, 15:40 h.

† Já ti vyjevím to, co sama neznáš. Láska ti bude otevírat oči rozumu. Buď zahleděná do Mne. Já jsem Moudrost i Pravda.

Milujíc Mě zamiluješ si Pravdu a Moudrost, a poznáš. Poznáš srdcem a bude to poznání dokonalejší než rozumem. Bude širší a hlubší, poněvadž v lásce je obsažena moudrost i vědění.

Srdce ví víc. Ví to, co překračuje rozum a co slovo nevyjádří.

- Mé srdce se v poslední době stahuje bolestí, protože jsi na mne dopustil mnoho trápení. Není teď schopné poznat nic. Je v temnotě, obklíčené a němé.

† To pomine a ani nepostřehneš, kdy tě unesu do světla. Je třeba vytrvat ve věrnosti.

Středa 13. 5. 87, 22:30 h.

- Plný Tvé dobroty byl ten den a plný Tvé vlídnosti. Je snad možné, aby každý byl takový?

† Je to možné, budeš-li Mě vždycky zvát a projevovat Mi svoji lásku. A především, jestliže uvěříš, že jsem ti velmi blízko, i když Mě nevidíš. Mysli na Mě – tehdy budeš více pociťovat Moji přítomnost.

- Děkuji Ti, Ježíši, za projevení Tvé blízkosti teď, tak zřetelně, ačkoliv tak jemně.

Chtěla jsem se s někým podělit o Tvou lásku. Smím o to prosit?

† Smiš, Moje dítě. Rád vyplním takovou prosbu. Prahni po tom, dělit se o Moji lásku. Jsem štědrý. Nebudeš mít méně, když dáš druhým. Spíše naopak: budeš mít víc.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo.

Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Členové skupiny P. Waltera, mezi nimi Alice, se ve dnech 27. – 29. 4. 1987 účastnili evangelizačních rekollekci předcházejících založení společenství Obnovy v Duchu Svatém ve farnosti sv. Jana Boska ve Štětíně. Alice byla blízko P. Walterovi, zakladateli ACM – Apoštolů čisté lásky. Doprovázela mladé lidi, sloužila jim pomocí, rozmlouvou, modlitbou i darem proctví.

⁽²⁾ Může se to týkat chování některých členů ACM.

Nejkrásnější květ ráje (16)

DOME ZLATÝ

POKORA PANNY MARIE

„Snědá jsem, a přece krásná, jeruzalémské dcery, jako stany kedarské, jako Šalomounovy závěsy.“ (Pís 1,5)

Vedle lásky není jiná ctnost tolik potěšující Boha jako křesťanská pokora. Tuto ctnost, neznámou pohanům, nám ukázal Bůh sám, když se z lásky k lidem stal člověkem. A jako by toto ponížení nestačilo, náš Vykupitel si také zvolil vést skrytý život a být v opovržení lidí do té míry, že sv. Pavel o něm říká: „Ponížil se ještě víc a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži!“ (Flp 2,8)

Z toho také víme, jak vzácná je pro Boha pokora a proč tak často použije ty, kteří znamenají málo, avšak mají pokorné srdce, aby v Církvi vykonali veliké věci. „Což nejsi, jakkoli jsi ve vlastních očích malý, vévodou kmenů Izraele?“ (1 Sam 15,17)

Obdivuj, ó moje duše, moudrost Nejvyššího, jehož cesty jsou tolik rozdílné od cest lidí a který chce vybrat „co je ve světě bláznovské, aby zahanbil moudré; co je ve světě slabé, aby zahanbil, co je silné“ (srov. 1 Kor 1,27).

* * *

Jedinečná důstojnost Panny Marie, ke které byla povznesena, nám může dobře pomoci utvořit si jasnou představu o znamenitosti ctnosti pokory, neboť to byla právě její hluboká pokora protkaná s vysokým stupněm milosti a lásky, která učinila Pannu Marii, podle učení církevních Otců, hodnou stát se Matkou Vtěleného Slova.

Panenství Panny Marie, které slíbila Bohu od svého dětství, na ni přitáhlo milující pohled Boha: stejně tak to byla její pokora, které vděčí za to, že byla vyvýšena na důstojnost Matky Slova. „Svým panenstvím Maria potěšila Boha; svojí pokorou počala Slovo,“ říká sv. Bernard.

A skutečně, jak pokora Panny Marie vyzařuje při Zvěstování! Při andělových slovech se pokorná Panna znepokojuje a hledá odpověď, co ten pozdrav znamená. Anděl pak pokračuje: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha

Hle, ve svém lůně počneš a porodíš syna ... a bude nazýván Syn Nejvyššího.“ (Lk 1,30–32) Na tato slova, skrze která se dozvěděla svoji budoucí velikost, pokorná Panna Maria neodpověděla nic jiného než: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38) A během svého pozemského života se Panna Maria neřídila ničím jiným, ani si nevybrala nic jiného než potupu Kristova kříže.

Ó podivuhodné ponížení! Jemu my vděčíme za naplnění velikého tajemství našeho Vykoupení.

* * *

Křesťan, který chce dělat radost Bohu a růst ve svatosti, se musí snažit po vzoru Panny Marie o neustálý růst v pokore, neboť je psáno, že „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává svou milost“ (Jak 4,6). Musí na prvním místě uznat, že všechny dary, které obdržel, ať už přirozené, nebo nadpřirozené, všechny výsady při narození a společenské postavení obdržel z Božích rukou. Abychom si pak mohli uchovat svatou pokoru, musíme se svobodně odevzdat do rukou Božích a být naprosto spokojeni s tím, co pro nás připravil, a nehledat pocty nebo výsady, spíše naopak, musíme přijímat s ode-

vzdaností, jestli ne s radostí, pokoření, která na nás mohou dolehnout.

Pozorné pročítání Pisma svatého nás pak přesvědčí, že Panna Maria během veřejného Ježíšova života nikdy nepromeškala příležitost, aby se podílela na jeho utrpení. Vyberme si tedy také Kristův kříž a radujme se, že v očích lidí znamená tak málo.

Pros Boha, ó má duše, aby ses vyhýbala světským poctám a mohla přijmout v dokonalé odevzdanosti pokoření, která ti může seslat, a pamatuj na slova z knihy Přísloví: „Slávě předchází pokora.“ (Př 15,33)

PŘÍKLAD - BLAHO-SLAVENÝ ANTONÍN Z BITETTA

Jedinečná pokora Panny Marie, která, když ji anděl pozdravil jako Matku Boží, se označila za služebnici Páně, inspirovala v Církvi mnoho dalších k hrdinskému zřeknutí se sama sebe. Výrazný příklad zřeknutí se světských poct z lásky k Panně Marii můžeme nalézt v životě blahoslaveného Antonína Giacomiho, biskupa z města Bitteto, malého italského města, kde se také narodil.

Jednou uslyšel kázání o podivuhodných věcech, které učinila Panna Maria na hoře Senario svým služebníkům, sedmi svatým zakladatelům, kteří se tam uchýlili a jejichž duchovní synové se zcela zasvětili do její služby. Tak horlivá byla jeho touha vstoupit do tohoto řádu, že po rezignaci na svůj biskupský úřad do rukou papeže ihned žádal o vstup do této duchovní rodiny.

Jeho přání se mu vyplnilo; a tak v roce 1425 v den, kdy Církev slavila narození Krále slávy na tento svět, biskup Antonín se vzdal své apoštolské důstojnosti a zaměnil drahá roucha za černý hábit služebníků té, která smrtí svého jednorozeného Syna dala lidstvu duchovní život milosti.

Antonín zůstal asi deset let na hoře Senario, kde vykonával ty nejpodřadnější úkoly, jako by byl ten poslední bratr v klášteře. Tak byl pokorný, že nedovolil, aby se jeho dřívější důstojnost nějak projevovala, a dbal, aby ho nic neodlišovalo od ostatních bratrů, a to nejen během jeho noviciátu, ale také když byl zvolen představeným kláštera.

Taková pokora však nezůstala bez odměny. Panna Maria, kterou nikdo nepředčí v její štěrnosti, jej obdařila nebeskými radostmi a také se mu zjevila, aby mu sdělila, že má jít za biskupem města Vicenza a požádat ho, aby jeho řád spravoval poutní místo Monte Berico. Biskup Vicenzy pak jeho žádosti ochotně vyhověl.

Později byl Antonín vybrán, aby v městě Mantova založil klášter servitů, kde byl také zvolen třikrát po sebe generálním vikářem. V tomto úřadě nikdy neustal dbát na lásku ke všem pravidlům řádu a na úctu ke Královně nebe. Tímto způsobem a mnoha dalšími služebníky Panny Marie Antonín ukázal svou věrnost ve službě Božské Matce, kvůli které se vzdal vši důstojnosti a dober, která na zemi měl.⁽¹⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, ctnost pokory byla v Tobě tak dokonalá, že Tvé tělo, jako skutečný dům zlatý, bylo uznáno za hodné nosit jednorozeného Syna Boha slávy. Vypros mi, prosím, abych celým svým srdcem mohl opovrhnout každým světským postavením a mohl hledat jen ponížení ukřižovaného Ježíše. Amen.

ARCHO ÚMLUVY

PANNA MARIA, PROSTŘEDNICE NAŠE

„Bud' zdráva, slávo panen, prostřednice u lidí, nositelko naší spásy!“ (Adam od sv. Viktora)

Bůh používá pro běh tohoto světa nadřazených stvoření, aby přitáhla k němu zpět ty, kdo jsou jim podřízeni. Stejným způsobem také, co se týče rozdělávání božské milosti, si přál, aby člověk, který se Adamovým hříchem stal jeho nepřítelem, byl usmířen skrze Ježíše Krista, nejkrásnějšího a nejdokonalejšího ze všech lidských potomků.

Náš svatý Pán je vskutku nadřazeným nad všechny lidi ve svém svatém lidství díky hypostatickému spojení a díky nadpřirozené svatosti, kterou měl. Je tím dokonalým Prostředníkem mezi Bohem a lidským rodem podle slov sv. Pavla: „Neboť Bůh je jediný, jediný je rovněž

prostředník mezi Bohem a lidmi, Kristus Ježíš.“ (1 Tim 2,5) Je to tedy skrze Ježíše Krista, že naše usmíření s Otcem bylo dokonáno: „Vždyť Bůh byl v Kristu, když se sebou smířoval svět.“ (2 Kor 5,19) Avšak Bůh ve své nekonečně štěrnosti nám chtěl darovat kromě hlavního Prostředníka i další prostředníky, jejichž úkolem je připravit nás přijmout působení prostřednictvím Ježíše Krista. Proto jsou andělé a svatí do jisté míry dalšími, avšak druhotnými prostředníky mezi námi a Bohem; jsou jimi také kněží, když spolupracují s naším Spasitelem při uskutečnění smíření s Božím Majestátem podle slov sv. Pavla: „Jsme tedy Kristovi vyslanci; je to, jako by Bůh napomínal naším prostřednictvím.“ (2 Kor 5,20)

* * *

Rozjímání o Panně Marii je mnohem lepší než o jakémkoli jiném stvoření, kterému Bůh udělil spolupracovat s Ježíšem Kristem na díle vykoupění. Panna Maria je duha, kterou sv. Jan viděl u Božího trůnu jako ten nejkrásnější smaragd. (srov. Zj 4,3) Když tedy svatí plní službu prostředníků u Ježíše Krista, je to do jisté míry právě prostřednictvím Panny Marie; a proto Panna Maria může být právem nazvána naší Prostřednicí u božského Vykupitele.

Panna Maria vděčí za tuto důstojnost na prvním místě skutečnosti, že byla počata bez prvotního hříchu. Díky tomuto velikému zázraku Nejvyššího mohlo být lidstvo představeno Bohu v osobě čisté Panny v onom stavu nevinnosti a milosti, který měl Adam před svým pádem. Můžeme tedy říct, že Neposkvrněné početí Panny Marie bylo úsvitem našeho smíření s Bohem; počátkem díla, které pak Ježíš Kristus dokončil svou smrtí na kříži.

Nadto odpověď Panny Marie, kterou dala nebeskému poslu, jenž ji žádal o souhlas, aby se naplnilo vtělení, byla počátkem našeho vykoupění, neboť poté brzy následoval příchod Slunce spravedlnosti.

Konečně, tak jako první podmínkou, která připravuje uskutečnění našeho vykoupění s Božím Majestátem, je naše pevná a upřímná víra ve zjevené pravdy, můžeme zároveň říci, že Panna Maria je také naší Prostřednicí i v tomto ohledu, co se týče daru víry; nejen že počala skrze víru Původce naší spásy,

ale sama se také v této ctnosti vytrvale zdokonalovala, a proto si zasloužila tato slova chvály: „Blahoslavená ta, která uvěřila.“ (Lk 1,45)

* * *

Skrze Pannu Marii máme přístup k milostem našeho Spasitele. Je proto i naši povinností, abychom projevili svou vděčnost nebeskému Otcovi, že nám daroval Matku Boží, tak účinný nástroj pro příchod Pána Ježíše. Ach, skutečně můžeme se sv. Pavlem říct, že si Bůh přál spásu všech lidí! (srov. 1 Tim 2,4)

Máme tedy následovat pravdu, o které jsme rozvažovali. Tedy, také my po příkladu Panny Marie máme hledat způsoby podle svých sil, jak se stát prostředníky mezi Bohem a našimi bližními. Na prvním místě to má být svatost našeho života, aby náš dobrý příklad mohl povzbudit druhé k tomu, aby se navrátili k Bohu. Následně bychom měli díky prostředkům, které máme, sázet do duší našich bližních semena věčné pravdy a odvádět hříšníky z cesty záhuby.

PŘÍKLAD – SV. BENEDIKT JOSEF LABRÉ

Svatý Benedikt Josef Labré se narodil ve francouzském městě Amettes 26. března 1748. V mladém věku se z nebeského vnuknutí zasloužil Bohu a po odchodu z otcovského domu putoval na neznámější poutní místa ve Francii a Itálii.⁽²⁾ Při svém putování chtěl získat od Boha obrácení hříšníků skrze pokání a Boží pomoc pro potřeby Církve. Nešetřil ani odříkáním či strádáním.

Jeho cílem byl Řím, kam putoval pěšky, a cestou žebrał o chléb. Když byl již ve Věčném městě, žil takovým pokorným a odříkavým životem, který zcela ohromil ostatní. Spokojil se s jedním oděvem a jeho pokrm byl velmi skromný; na noc ani nehledal přístřeší a zpravidla spal pod širým nebem anebo na schodech kostela.

Jeho velká úcta ke slavné Matce Boží byla hlavní oporou v jeho osobitém způsobu života. Jeho zvykem bylo navštěvovat nejproslulejší svatyně zasvěcené svatě Panně. Zvláště milý mu byl obraz Madony dei Monti (na Hoře), u něhož trávil mnoho hodin v modlitbě. Z velké úcty k Panně Marie Bolestné šel každé

ráno do kostela servitů sv. Marcela, aby se zúčastnil modlitby bolestného růžence a také byl přítomen požehnání Nejsvětější svátosti. Měl naději, že skrze přímluvu Panny Marie obdrží mnoho milostí od jejího Syna.

Řím nikdy neopustil kromě návštěv známých poutních míst Panny Marie a zvláště Loreta, kam putoval často jako chudý a prostý poutník. Když sem přišel, jeho zvykem bylo trávit celé dny ve Svätém Domku, kde byl naprosto ponořen do modlitby. Byl natolik ohromen tímto místem, že nepociťoval ani potřebu jíst.

Bylo pak mnoho nebeských milostí, které obdržel od blahoslavené Panny. Když se vrátil do Říma, jednoho rána při modlitbě na jeho oblíbeném místě u Madony dei Monti obdržel předtuchu blížící se smrti. Byl poté také donesen z kostela do nedalekého domu, kde po několika dnech zemřel smrtí spravedlivých. Bylo to dne 16. dubna 1783. Byl svatořečen Lvem XIII. dne 8. prosince 1881.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Archo Nového zákona a naše Prostřednice u Ježíše Krista, Tvého Syna, vrháme se dnes do Tvé mateřské náruče. Přiveď nás zpět a smiř nás s ním; a kéž ovocem Tvé přímluvy je, že vždy budeme střežit se žárlivou péčí dar Boží milosti, abychom nebyli nikdy tak nešťastní, že bychom ztratili Ježíše, naše věčné dobro a náš poslední cíl. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER:

The Fairest Flower of Paradise.

London 1922. Str. 194-205

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Z kroniky Řádu služebníků Panny Marie.
- (2) Bylo to po propuštění z řádu trapistů, kam přišel, když byl propuštěn z řádu kartuziánů. Byl z řádu propuštěn, neboť představení byli přesvědčeni, že ho Bůh k nim nevolá. [pozn. překl.]

Covid obnažil náš nedostatek víry

Období Covid-19 bude připomínáno jako jedna z nejsvětelnějších dob, pokud jde o individuální svobody, zejména o tu náboženskou. Bezprecedentním způsobem byli věřící celého světa nuceni se vyrovnat s tím, že se nemohli účastnit bohoslužby. Všechno se sběhlo bez sebemenšího pokusu o nalezení nějakého kompromisu mezi nezbytnými opatřeními zamezujícími šíření nové virózy a obranou základního práva na náboženskou praxi. Všude na světě byly kostely a jiné budovy náboženského kultu až těmi posledními místy, která byla opětovně zpřístupněna veřejnosti.

V Malajsii ještě dnes, zatímco život se již zcela vrátil do normálu, náboženská sféra stále čelí restrikcím. Cizinci mají zákaz vstupu do míst náboženského kultu, jako by automaticky byli nositeli viru. V katolických kostelích je dosud omezen počet účastníků a drasticky je redukován počet bohoslužeb.

Nepřekvapuje, že vlády celého světa využijí každou příležitost k omezení individuálních svobod, ale poněkud zarazí, že se proti značně restriktivním opatřením nepostavila žádná náboženská autorita. Pokud byl umožněn pravidelný přístup do obchodů s potravinami (materiální potřeby), proč nebylo možné učinit totéž na místech náboženského kultu (duchovní potřeby)?

Nicméně, chtěl bych zde poukázat spíše na jednu věc, která je obecnějšího rázu a týká se spoluodpovědnosti celého katolického společenství za přijetí těchto podmínek, jako by byly nevyhnutelné, anebo jako by nemělo cenu usilovat o jejich změnu. Pokud jde například o přístup cizinců na místa náboženského kultu v Malajsii, často se opakovalo jako mantra, že to závisí na standardech vládních opatření, pro které se – v angličtině vžil zvláštní akronym – SOP.

Směšuje se tady přijetí kříže „následováním Krista“ a povinnost dbát na nařízení státu. Je třeba si připomenout, že velcí světci jako Maxmilián Kolbe či Editha Steinová zemřeli v nacistických koncentračních táborech, kde jejich vězňitelé „pouze“ dodržovali vládní nařízení.

Zmíněný bod tedy souvisí s mantrou oněch „vládních opatření“ – SOP. Ptejme se, jak bychom reagovali, kdyby nám bylo řečeno, že po dobu blíže neurčenou z nějakého důvodu, o kterém by rozhodla vláda, nebudeme moci vidat svoje děti. Ponecháme to jen tak, aniž bychom pozvedli hlas? Neměli bychom pocít, že jsme nespravedlivě zbaveni svého práva žít se svojí rodinou? Nebyli bychom zdraceni bolestí?

Nuže. Odpověď, kterou na tyto otázky přirozeně všichni nosíme v srdci, zjevuje, nakolik je nám zapotřebí milosrdenství. Naše víra je natolik chudá, že nedokážeme uznat v Eucharistii to opravdu nejdražší, co máme. Copak Eucharistie není opravdovým základem naší víry? Není snad obět živého Boha, uskutečňující se každou Eucharistií, jediným zdrojem smyslu našich citů i našich činů? Není snad možnost tajemně se sytit Kristovým Tělem jediným a pravým zdrojem našeho života?

Bez boje jsme se vzdali toho, co je nám nejdražší. Dovolili jsme, aby bylo zásadně přerušeno zásobování duchovní podstaty našeho života, aniž bychom pozvedli hlas.

Přinesla-li tato karanténa vůbec něco dobrého, pak je to patrně vědomí toho, jak jsme ubozí a zpustlí, takže můžeme postřehnout nepatrnost a vratkost svoji víry; je natolik chabá, že jsme dovolili světu, aby nás znásilnil, aniž bychom si povšimli, že jsme znásilňováni. Uznání vlastní ubohosti je nicméně obrovská milost, nezbytná k obrácení, abychom si více zamílovali živého Boha a hladověli po jeho mystickém Těle.

Kéž toto uvědomění opět naši víru posílí.

*Z internetového deníku La Nuova Bussola Quotidiana (21. 7. 2020)
přeložil Milan Glaser*

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html

Carmelo Ferlito (nar. 1978 v italské Veroně) vyučuje ekonomii na univerzitě v Kuala Lumpur, je autorem odborných knih a publicistou.

Stará Voda na Libavě – Bůh na začátku i na konci

Boha odpradávná lidé hledali především v samotě a tichu. Přímou se tak nabízí navštívit poněkud odlehlejší poutní místo Stará Voda. Tam poutník dostane ideální příležitost k tichému rozjímání, ale také může pochopit, že zanikne-li dílo úcty, Bůh tam stále může přebývat. A je dobře, když se najdou lidé, kteří na daném místě znovu úctu k němu ožijí.

Poutní místo

Na poutní místo Stará Voda u Libavé musíme zamířit na východ naší země, nedaleko od Olomouce. Počátky dnes zaniklé obce, která poutnímu místu dala jméno, je nutné hledat v roce 1250, avšak teprve 15. století o ní vydává první písemnou zmínku – v souvislosti s kostelem sv. Jakuba Většího. Tehdy dřevěným, obklopeným bažinami a křovím.

Podle pověsti k němu chodil pastevec pást ovce. Jednou se mu ztratily ve křoví. Když šel za nimi, shledal, že leží jakoby na kolenou, a to u pramenu vody. Zároveň u vrby našel sošku svaté Anny s dítětem v náručí. Jiné verze legendy hovoří o tom, že sošku vyřezal sám a potom ji dal k vrbě, nebo že byla zvířaty vyhrabána ze země.

Podstatné je, že k ní přicházeli poutníci a sdělovali jí své prosby, které prý také byly v několika případech vyplněny. Místo se rovněž stalo prostředím pro setkávání lidí z Moravy a Slezska, jak venkovanů, tak obyvatelů měst, které po dlouhém putování spojila svatá Anna, aby zde našli klid, Boží přízeň a pozeňání.

Svatá Anna

Kaple svaté Anny přibyla k dřevěnému kostelíku pravděpodobně roku 1529. Mělo se jednat o jednoduchou stavbu, zbudovanou pod vrbou, kde byla nalezena soška – ta sem také byla umístěna.

O zhruba šedesát let později byla kaple přestavěna na větší, především díky velkému množství poutníků. Ti sem chodili prosit o milosti a zároveň přinášeli milodary, později použité na stavbu.

Dalším důležitým milníkem je rok 1617. Hlavní roli zde hraje kníže a kardinál František Dietrichštejn, který poutní místo tehdy navštívil. Na začátku své poutě se vyzul ze střeviců a k soše svaté Anny putoval bosý.

Co je ale důležité: právě on chtěl zařídit, že z obou zdejších posvátných staveb se stane jeden velký chrám. Není ta-

jemstvím, že platil za velkého mecenáše umění, jehož zásluhou a finančním přičiněním vznikla řada výrazných staveb.

Jeho plány byly na Staré Vodě ovšem realizovány až později, po válce se švédskými vojsky a po jeho smrti. Ujal se jich biskup Karel Lichtenštejn.

Roku 1688 byly obě stavby tedy pomyslně spojeny do jedné. Respektive byly zbořeny a na jejich místě postaven nový velký kostel, jehož projektantem byl slavný italsko-švýcarský architekt Giovanni Pietro Tencalla.

Týž architekt projektoval i zdejší budovu kláštera piaristů, vystavěnou v letech 1690–1695. Klášter fungoval i jako kolej, kde studovali například Jan Evangelista Purkyně nebo Antonín Cyril Stojan, pozdější olomoucký arcibiskup.

Poutní tradice

Co se týče poutí, ty jsou zaznamenány od dávných dob, první procesí již v roce 1500. O sedmdesát tři leta později sem zase putovalo první procesí vedené jezuitou, mezi kterými byl i biskup Stanislav Pavlovský.

Velký nárůst poutníků je datován ke konci 17. století, do doby po dostavění chrámu. Na začátku 18. století morové nákazy poutě přibrzdily, ale jejich obliba později rostla. Uvádí se, že především díky několika zázrakům a uzdravením, ke kterým v souvislosti s místem patrně došlo.

Ani reformy Josefa II. poutě nijak nepoznamenaly a např. v roce 1888, při dvoustém výročí od dostavění kostela, přišlo na 114 procesí.

Početné skupiny poutníků se uvádějí i ve 20. století, a to i po desetitisících. Úpadek přišel po roce 1938; ovšem i během následující války i v období po ní počty znovu narostly.

To už se však nad poutním místem stahovala mračna. Poslední oficiální pouť se konala roku 1949, poté se místo poutníků na další léta uzavřelo.

Zničení

Neobyčejný osud poutního místa a zároveň doklad toho, že Bůh může zůstat i tam, odkud téměř všechno ostatní zmizelo, předznamenala historie relativně novodobá. Po druhé světové válce byli odsunuti němečtí obyvatelé, což byl jen první krok k celkovému zániku vesnice Stará Voda.

V roce 1946 vesnice včetně dalších osmnácti obcí přešla pod vojenský tábor Město Libavá. Postupně odtud byli opět vysídlováni obyvatelé (tentokrát Češi), nicméně věřicím ministerstvo národní obrany slíbilo, že kostel na Staré Vodě nadále bude přístupný. Dokonce se začalo s opravou klášterní budovy, poškozené za druhé světové války.

Jenže v roce 1950 byla oblast začleněna do vojenského újezdu Libavá, uzavřena a začala sloužit výlučně armádě. Nejprve zde působili čeští vojáci, po obsazení okupanty v roce 1968 ti sovětsí. Z místa, kde stály nejen domy, ale také církevní stavby, si udělali střelnici, přičemž jim jako terče sloužily zdejší budovy: kostel, kaple u Královské studánky, ba i klášter, ze kterého dodnes zbyly jen nevelké trosky zdí.

Rozstřílené, téměř se zemí srovnané místo postupně zarůstalo a připomínalo spíše prales, ze kterého vykukuje jediný pozůstatek dřívějších časů, tedy dvě věže kostela svatého Jakuba Většího a svaté Anny.

I ten byl ale střelbami i jinak uvnitř zdevastovaný, na stěnách, a dokonce na věžích popsány nápisy v azbuce.

Znovuzrození

Kostel byl po sametové revoluci na náklady armády po tlaku památkářů (od roku 1958 památkově chráněn) opraven. Na zvelebení okolí tehdy ale nedošlo. Toho se ujali až v roce 1995 olomoučtí skauti, kteří tak názorně ukázali, že Bůh může sice na zapomenutém místě zůstat, oživit ho tam ale musí především lidé, kterým působí v srdci.

Zakladatel akce Jan Pečinka a dvanact čechovických skautů začali s pracemi u Královské studánky. Ručními pilami a sekýrami museli odstranit křoví a také trosky kapličky. Postupně při dalších pracích, tentokrát za rozrůstající se účasti, došlo na okolí kostela, zbořeného kláštera, jejich rukama byl obnoven zdejší rybník či osázena alej.

Do projektu *Obnova Staré Vody* se pak zapojovaly další skautské oddíly, dokonce i z Kanady a jiných států. Společně Staré Vodě slouží již 25 let, během nichž skauti pomohli dát poutnímu místu příjemnou tvář.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto nepokojném čase, kdy ďábel žne duše, aby je přitáhl k sobě, vás vyzývám k vytrvalé modlitbě, abyste v modlitbě odkryly Boha lásky a naděje. Dítka, vezměte do rukou kříž. Ať on je vám povzbuzením, že láska vždycky vítězí, zvláštním způsobem teď, kdy jsou kříž a víra odhozeny. Vy buďte svým životem odlesk a příklad, že víra a naděje jsou ještě živé a nový svět míru že je možný. Jsem s vámi a přimlouvám se za vás před svým Synem Ježíšem. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. července 2020

Díky nim také vzniklo čtrnáct zastavení křížové cesty. Ta vyrobili žáci z havířovské základní školy, přičemž na zadních stranách jsou také namalovány výjevy připomínající vždy jednu zdejší zaniklou obec.

Sám Jan Pečinka obnovu skauty shrnul pro jeden z článků moudrými slovy:

„Jedná se o jakýsi pomník dvacátého století a je dobré si uvědomit, co krajem prošlo a co by se už nemělo opakovat.“

Rudoltovice

Na Staré Vodě před kostelem stojí také kříž. V roce 1864 jej nechal postavit Josef Stecher, a to na poděkování, že on a jeho rodina byli ušetřeni morové nákazy. I tento kříž byl vojáky zničen, a když jej Stecherovi potomci po znovuošetření prostoru našli odhozený v jiných troskách, spolu s místními jej po kouskách opravili.

Podobný příběh nabízí i další obětaví lidé, kteří se snaží zdevastovanému místu vrátit nejen dřívější stavby, ale také nezaměnitelného ducha místa, který tu vládl před zničením.

Jmenovitě zmíníme Jindřicha Machalu, který společně s přáteli obnovil kapličku na hranicích obcí Rudoltovice a Vojnovice. Ty potkal stejný osud jako Starou Vodu. Zanikly a tamější kaplička ve vojenském újezdu Libavá „fungovala“ jako strážní stanoviště a také jako cíl střelb.

V nedávných letech byla opravena, přičemž získala jistou výjimečnost. Některé části opravené stavby pochází z ostatních zaniklých obcí. Například dveře jsou z nejstaršího dubu na Libavě, práh od libavského kostela, dlažba zase ze Staré Vody.

Tak se kus každé části z vojenského újezdu dostal do kapličky, aby ona samotná, jak Jindřich Machala řekl pro te-

levizní dokument, byla jakýmsi symbolem spojujícím všechny zaniklé vesnice.

Alfa i omega

Hlavní svátky se slaví poutěmi na Starou Vodu ke cti svaté Anny a poté k Nanebevzetí Panny Marie a Narození Panny Marie.

Svatoanenská pouť probíhá vždy o sobotě a neděli nejbližší tomuto svátku. Nanebevzetí a Narození Bohorodičky je slaveno vždy o neděli nejbližší těmto slavnostem.

Při poutích oficiálních i soukromých se sem vrací také členové rodin, které odtud byly nuceny odejít. Hledají zde válkou i komunismem přefaté kořeny a ztracený domov, který oni sami nebo jejich předkové museli opustit, přispívají k obnově.

A jestliže jej bezbožní lidé takřka srovnali se zemí, jiní jej ale staví znovu. Pro Boha, který do lidských srdcí promlouvá i tam – a o to možná hlasitěji – kde zdánlivě všechno zaniklo. On tam bude vždy, je alfou i omegou, je na začátku i na konci.

Nový Zéland legalizoval potraty až do dne narození

Koncem března novozélandští poslanci odhlasovali, slovy redakce New York Times, „uvolnění“ potratového zákona země, zejména ve druhé polovině těhotenství, kdy děti dokáží přežít i mimo dělohu.

Novozélandský „uvolněný“ zákon umožňuje potraty na požádání až do okamžiku narození, a to v podstatě z jakéhokoliv důvodu. To znamená potraty kvůli výběru pohlaví anebo při postižení, a to i takových, jako je rozštěp páteře a Downův syndrom. K „uvolnění“ došlo i přes protesty 1 200 Novozélandců s Downovým syndromem a jejich rodin, které vyzvaly premiérku Jacindu

Ardernovou, aby dodržela svůj slib, že nedovolí takovouto smrtící diskriminaci.

Ještě děsivější je skutečnost, že nový zákon nezahrnuje požadavek lékařské podpory pro živě narozené děti po nevydařených potratech. To nebyla náhoda. Samotná premiérka Ardernová patřila mezi nejhlasitější odpůrce toho, aby takováto ochrana byla do zákona zakomponována.

Podle článku New York Times „průzkumy veřejného mínění ukazují, že většina Novozélandců“ upřednostňovala liberalizaci potratových zákonů země. Nezávislé průzkumy však ukazují, že velká většina obyvatelstva je proti konkré-

ním prvkům tohoto zákona. Například jen 2 % žen podporují potraty na požádání až do narození. Proti potratům kvůli výběru pohlaví, při kterých je dítě zabito pouze z důvodu jeho pohlaví, je 93 % žen. A 94 % tázaných žen podporuje dosavadní právní normy pro novozélandské poskytovatele potratů. Jinými slovy: nechtějí, aby došlo k jakémukoliv uvolnění.

Využívajíc toho, že lidé v době koronavirové krize nevěnují podobným záležitostem pozornost, a ignorujíc ty, kdo dění kolem sledovali, tak novozélandská vláda uzákonila nejextrémnější potratový zákon v demokratickém světě.

Podle lifesitenews.com

Mezinárodní projekt digitalizuje prvotisky italských klášterních knihoven

Celkem jedenáct italských klášterních knihoven se zapojilo do digitalizačního projektu, který před dvěma lety zahájila římská Národní knihovna za spolupráce s Konsorciem evropských vědeckých knihoven a finanční podpory britské Nadace Polonsky.

Cílem je digitalizovat a zpřístupnit prvotisky uchovávané v severoitalských benediktinských opatstvích sv. Justýny v Padově a Nanebevzetí Panny Marie v Praglia, středoitalských opatstvích Montecassino, Farfa, Casamari, Grottaferrata, kartouze Trisulti a kláštere sv. Scholastiky v Subiacu, jihoitalském benediktinském opatství Cava dei Tirreni a neapolském Oratoriu dei Gerolamini. Ředitelé římské Národní knihovny již od třicátých let mi-

nulého století pořizovali soupis italských prvotisků, což byl ve své době vůbec první projekt toho druhu v Evropě. Dnes tato největší italská knihovna disponuje digitálním bohatstvím více než sedmnácti milionů stran a přistoupila k digitalizaci klášterních knihoven, z nichž se částečně staly státní památky, ačkoli je spravují původní mnišské řády. Italský stát jim dodává finanční zdroje na údržbu, restaurační práce či nutné technické vybavení objektů, ve kterých se uchovávají rukopisy a vzácné tisky.

Digitalizační projekt odstartoval v benediktinském klášteře sv. Scholastiky v Subiacu, vzdáleném necelých 140 km jihovýchodně od Říma. Právě zde typografové Conrad Sweynheym a Arnold Pan-

nartz (narozený v Praze) v letech 1464 až 1467 vytiskli první italské inkunábule, které již dnes zájemci mohou obdivovat v digitalizované podobě na periodicky aktualizovaných webových stránkách. Kulturní odkaz našich předků se nicméně obrací rovněž k širší veřejnosti, a proto badatelé zúčastnění na projektu zvou prostřednictvím zvláštního turistického portálu (<http://bm.bncrm.beniculturali.it>) k návštěvě klášterů a jejich knihoven, která zprostředkuje duchovní, architektonickou a přírodní krásu těchto míst či seznámí se starobylými poutními stezkami, při nichž se ona místa rozkládají.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
1. 7. 2020 (Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

že byli vyloučeni, přineslo světu smíření s Bohem. Co teprve bude znamenat, až budou znova přijati? To bude úplné vzkříšení z mrtvých! Když totiž Bůh někomu něco daruje nebo když někoho povolá, je to neodvolatelné. Vy jste se kdysi chovali k Bohu odmítavě, ale nyní se vám dostalo milosrdenství, protože židé odmítli přijmout víru. Stejně tak se oni chovají nyní odmítavě, protože vám se dostává milosrdenství, aby se ho potom dostalo

také jim. Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství.

Evangelium - Mt 15,21-28

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci k němu přistoupili a pro-

sili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí.“ Odpověděl: „Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izraelského.“ Ona mezitím přišla, klaněla se mu a prosila: „Pane, pomoz mi!“ On jí však odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí kousky, které padají ze stolu jejich pánů.“ Nato jí řekl Ježíš: „Ženo, jak veliká je tvá víra! Ať se ti stane, jak si přeješ.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

Pondělí 17. 8. 2020

6:05 Po volání: S Paulány ve Vranově u Brna **7:05** V rukou Božích **7:35** Jsem šťastný. I vy budete šťastní **8:10** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **8:25** Biblická studna **9:30** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO. Žirafy a želvy. **9:50** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **10:55** GOODwillBOY II. (11. díl): Sledge hockey **11:25** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **11:30** O Mísálkovi (12. díl): Mlsálek a drak **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:25** Věk reforem (8. díl): Barokní církev **14:00** Expedice Rembaranka: V galerii přírodního člověka **14:45** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci **16:05** Ruce Panny Marie **17:35** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **18:00** Jezuité o: Mariánská zjevení **18:25** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:30** O Mísálkovi (13. díl): Mlsálekovy maléry **18:40** Putování Modrou planetou: Chile a Patagonie **19:15** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (7. díl) **21:15** Harfa Noemova: NF Impuls – R. Schumann **21:33** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **22:00** Až na pokraji: Církev papeže Františka **22:50** Cvrlikání (74. díl): Vladimír Merta **0:00** Noční univerzita: Mgr. Daniel NÝVLT, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (2. část) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 18. 8. 2020

6:05 Pod lampou **8:05** Příroda kolem nás: Lovy na Konopišti a procházka z pole do lesa **8:25** Kulatý stůl: Maximální křesťanství. Životní příběh Adolfa Kajpra, Antonína Mandla a Josefa Zvěřiny. **10:00** Krasňany **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (12. díl) **11:30** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **11:35** O Mísálkovi (13. díl): Mlsálekovy maléry **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **13:40** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **13:50** Expedice Rembaranka: Do hlubin časů **14:35** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Quartet **16:00** Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými (34. díl): Na kajaku kolem Velké Británie **17:35** Můj Bůh a Walter: Ateismus **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:30** O Mísálkovi (14. díl): Jak Mlsálek nakupoval **18:40** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:45** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer s Josefem Zvěřinou [L] **21:40** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **23:05** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **0:05** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 19. 8. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 **6:25** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci **7:45** Devítka v Parníku: Záznam z koncertu kapely Devítka v ostravském klubu Parník **8:20** U Pastýře: Petruška Šustrová **9:25** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:30** Za operou **11:20** GOODwillBOY II. (12. díl): Vatican Citizen **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Telepace [L] **12:50** Seniori IX. muzika: Jánošíkove dni v Terchovej 2019 **14:15** Expedice Rembaranka 1969 **15:20** Hovory z Rekovic: Kamil Mrva **15:35** Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 **16:00** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 2. díl **16:45** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné **17:05** Na křídlech andělů **17:35** Slovanský Velehrad **18:00** Umění sklářských mistrů **18:30** O Mísálkovi (15. díl): Jak Mlsálek zkoumal budík **18:40** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:45** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Varhany pro svatou Zdislavu **21:25** Věk reforem (8. díl): Barokní církev **22:00** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Neurobiologie úzkosti **23:35** Generální audience papeže Františka **0:05** Večer chval (81. díl): LiftUp **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 20. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled: 6. díl: Tradice a tradicionalismus **7:35** ARTBITR – Kulturní magazín (90. díl): O Radovanu Lukavském **7:45** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (154. díl): Odysea Mariana Friedla **9:10** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **10:00** Dokonalá radost **10:30** V posteli POD NEBESY V. (1. díl) **11:25** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **11:30** O Mísálkovi (15. díl): Jak Mlsálek zkoumal budík **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:25** Bačkorám navzdory: Poslední etapu k cíli **13:45** Generální audience papeže Františka **14:05** Hovory z Rekovic: Milan Švihálek **14:25** Kulatý stůl: Sociální podnikání **16:00** Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 **16:20** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **16:30** Jak potkávat svět (73. díl): Se Sborovým studiem Permoník **18:00** Pražská Loreta **18:25** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:30** O Mísálkovi (16. díl): Mlsálek a labuťátka **18:45** Dopisy z rovníku **19:25** Večeře u Slováků: 21. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **21:30** Historie a současnost Matice svatohostýnské **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Má vlast: Čechy pod Kosířem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 21. 8. 2020

6:05 Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **7:05** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **7:50** Duchovní malby (1. díl): Andělé **8:20** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **8:45** Věk reforem (8. díl): Barokní církev **9:20** Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Mučedníci komunismu **10:45** Vira do kapsy: Vyhoření **11:00** GOODwillBOY II. (13. díl): Nepomucenou **11:30** O Mísálkovi (16. díl):

Mlsálek a labuťátka **11:40** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:25** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:55** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **14:50** V pohorách po horách (71. díl): Moravský kras – Dražanská vrchovina **15:05** Naše Horní Lideč **16:00** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **16:50** Colours 2015: Vladimír Merta Trio **17:40** O Mísálkovi (17. díl): Mlsálek a automatická pračka **17:55** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:10** Přejeme si... **18:30** UNITED online 2020: Talk show [L] **19:00** UNITED online 2020: Večerní program [L] **21:30** UNITED online 2020: Talk show [L] **22:05** Motýlí cirkus **22:25** Dýka a kříž **0:15** Koncert tří sborů: Odry 2015 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 22. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled, 7. díl: My, kteří chodíme do kostela **7:35** Indie: Jeden **8:05** Harfa Noemova: NF Impuls – R. Schumann **8:25** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **8:30** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **9:00** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **9:35** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO. Žirafy a želvy. **9:50** Vira do kapsy: Můj život online **10:05** GOODwillBOY III. (1. díl): Church is Community **10:45** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **12:30** BG Styl: Trebovický koláč 2017 **13:00** UNITED online 2020: Odpolední program [L] **17:35** V pohorách po horách (54. díl): Králůva studňa – Velká Fatra **17:45** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mne...? **18:05** Věk reforem (9. díl): Náboženské války [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** UNITED online 2020: Večerní program [L] **21:40** Bella **23:15** Filipínské Rugby – hra o život **0:05** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 23. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled, 8. díl: Sůl země a světlo světa **7:35** Bible pro Severní Koreu **8:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (148. díl): Hastrman v Doubravníku **9:20** V pohorách po horách (1. díl): Krúpova hořa **9:30** Večeře u Slováků: 21. neděle v mezidobí **10:00** Historie a současnost Matice svatohostýnské **10:30** Mše svatá z kaple Telepace, Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 **12:40** Muzikanti, hrajte **13:15** Cenakolo: Svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **14:00** Bella **15:40** Jak potkávat svět (63. díl): S Pavlem Štulírem a CM Husličky ZUŠ v Uh. Hradišti **17:00** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **17:55** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:00** Cirkus Noeland (11. díl): Roberto, Kekulín a jarní úklid **18:30** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **19:00** Pomoc, která se točí **19:30** Příroda kolem nás: Potkali jsme v vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **19:50** Přejeme si... **20:05** Toufar **21:15** Slavnostní uvedení nové mariánské písně na loretánské zvonkohře **22:45** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor **0:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Zpravodajské Noeviny: 18. 8. 2020 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 17. 8. o 20:30 hod.:

V Samárii pri studni (Kresťan a emócie)

„I doľahli naňho smútok a úzkosť. Vtedy im povedal: Moja duša je smutná až na smrť.“ (Mt 26,37–38) Ježiš prežíval hlboké emócie a zároveň dôveroval Bohu. Pre človeka sú city silnou ľudskou skutočnosťou, ktorá ovplyvňuje jeho konanie. Či už v dobrom alebo aj v zlom. Ako ich správne formovať a riadiť? Máme ich potláčať, alebo ich otvorene priznať? Ako súvisia emócie s morálkou, vzťahmi, slobodou a povinnosťami? A akú úlohu v tom zohráva viera? Moderuje Ľuba Oravová.

Utorok 18. 8. o 17:30 hod.: Doma je doma (Kedy a ako hovoriť s deťmi o sexualite)

Pamätáte si, kto vás zasnúval do tajov vzťahov, emócií a intimity medzi mužom a ženou? Kedy sa vás deti pýtali na to, ako prišli na svet? Ako ste im odpovedali? Alebo mali kamarátov, ktorí vás stihli predbehnúť? V našom štúdiu dnes s hosťami na tieto témy. Moderuje Helena Los Ivoriková.

Streda 19. 8. o 20:30 hod.:

Druhý vatikánsky koncil 1/3 (dokumentárny seriál)

Dnešná podoba katolíckej cirkvi je z veľkej časti plodom epochál-

neho zvratu, akým bol II. vatikánsky koncil. Cirkev reprezentujú ju rozličné spoločnosti. Je otvorená svetu, neustále odkazuje na udalosť, ktorú mladšia generácia nemala možnosť poznať.

Štvrtok 20. 8. o 20:05 hod.:

Klenotnica (Sväté srdce Panny Márie)

Fragmenty z duchovných kníh nadprirodzene vnuknutých v storočiach pred nami.

Piatok 21. 8. o 21:30 hod.: Na tónoch vďačnosti

V novej relácii Na tónoch vďačnosti chceme zahrať a zaspomínať si na tých, ktorí slávia životné jubileum, alebo tých, ktorým chceme prejaviť vďaku za ich pomoc a príklad.

Sobota 22. 8. o 15:00 hod.:

Púť zo Skalného sanktuária na hore Butkov

Priamy prenos celoslovenskej púte k Panne Márii Kráľovnej všetkých svätých a k Matke Milosrdenstva.

Nedeľa 23. 8. o 10:00 hod.: Svätá liturgia z Ľutiny

Priamy prenos z archieparchiálnej odpustovej slávnosti k Zosnutiu Presvätej Bohorodičky.

Liturgická čtení

Nedeľa 16. 8. – 20. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Iz 56,1,6–7
 Ž 67(66),2–3.5.6+8
 Odp.: 4 (*At tě, Bože, velebí národy, at tě velebí kdekterý národ!*)
 2. čt.: Řím 11,13–15.29–32
 Ev.: Mt 15,21–28

Pondělí 17. 8. – ferie

1. čt.: Ez 24,15–24
 Dt 32,18–19.20.21
 Odp.: 18a (*Opustil jsi Boha, který tě zplodil.*)
 Ev.: Mt 19,16–22

Úterý 18. 8. – ferie

1. čt.: Ez 28,1–10
 Dt 32,26–27ab.27cd–28.30.35cd–36ab
 Odp.: 39c (*Já usmrcuji a já oživuji.*)
 Ev.: Mt 19,23–30

Středa 19. 8. – nezávazná památka sv. Jana Eudese

1. čt.: Ez 34,1–11
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 Ev.: Mt 20,1–16

Čtvrtek 20. 8. – památka sv. Bernarda

1. čt.: Ez 36,23–28
 Ž 51(50),12–13.14–15.18–19
 Odp.: Ez 36,25 (*Pokropím vás očištnou vodou a budete čistí od všech svých nečistot.*)
 Ev.: Mt 22,1–14

Pátek 21. 8. – památka sv. Pia X.

1. čt.: Ez 37,1–14
 Ž 107(106),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 22,34–40

Sobota 22. 8. – památka Panny Marie Královny

1. čt.: Ez 43,1–7a
 Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14
 Odp.: srov. 10b (*Hospodinova velebnost bude sídlit v naší zemi.*)
 Ev.: Mt 23,1–12

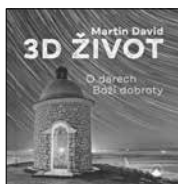
BREVIÁŘ PRO LAIKY

15. – 22. SRPNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 8.		PO 17. 8.		ÚT 18. 8.		ST 19. 8.		ČT 20. 8.		PÁ 21. 8.		SO 22. 8.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1181	1311	1734	1953	1722	1941	1478	1664
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1182	1312	1734	1953	1723	1941	1479	1665
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1186	1317	1735	1954	1724	1942	1651	1871
Antifona k Zach. kantiku	710	801	1155	1284	1170	1300	1186	1317	1477	1663	1724	1943	1479	1665
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1186	1317	1724	1943	1724	1943	1651	1872
Závěrečná modlitba	711	802	1156	1284	1171	1301	1476	1662	1477	1663	1478	1664	1479	1665
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372
Závěrečná modlitba	711	802	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372
Nešpory:														
	SO 15. 8.													
Hymnus	1473	1658	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1192	1323	1736	1955	1727	1946
Antifony	1474	1659	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1661	1878	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1474	1659	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1196	1327	1737	1956	1730	1949
Ant. ke kant. P. M.	1474	1660	711	802	1164	1294	1180	1310	1196	1328	1477	1663	1731	1950
Prosby	1474	1660	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1196	1328	1731	1950	1731	1950
Záv. modlitba	1471	1656	711	802	1165	1295	1181	1311	1476	1662	1477	1663	1478	1664
Kompletář:	1242	1379	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

PRO DUCHOVNÍ RŮST

3D ŽIVOT • O DARECH BOŽÍ DOBROTY
Martin David • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Tato knížka ostravsko-opavského biskupa čtenáři připomíná velké bohatství darů v rozmanitých dimenzích lidského života. Dary jsme obklopeni v přírodě i ve světě. Setkáváme se s nimi v lidech, s kterými žijeme, i v okamžicích, které život přináší. Dary Boží lásky nám připomíná liturgický rok – koloběh svátků zpřítomňující události ze života Ježíše Krista. Jsme pozváni k vděčnosti za ně.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 145x145 mm, křídový papír, 64 stran, 199 Kč

MARIE MAGDALENA • PROROKYNĚ EUCHARISTICKÉ LÁSKY
P. Sean Davidson, m.r.e. • Z angličtiny přeložila Kateřina Kutarňová • Odpovědná redaktorka Lucie Ceketová

P. Sean Davidson vidí Marii Magdalenu jako vzor kontemplace, adorace, dokonalé kajícínosti, bezmezné lásky a důvěry k Ježíši, pro niž Mistra následuje pod kříž – zatímco všichni utečou, kvůli níž běží jako první k hrobu – zatímco ostatní se ze strachu schovávají. Je přesvědčen, že Marie Magdalena v Ježíši již během jeho pozemského působení intuitivně vidí Mesiáše, klaní se mu a miluje ho až za hrob.

Hesperion, z. s. • Brož., 150x220 mm, 136 stran, 215 Kč

PRŮVODCE DUCHOVNÍM ŽIVOTEM

Jean-Joseph Surin • Z francouzštiny přeložil Josef Koláček • Odpovědný redaktor Michal Altrichter

I když se Jean-Joseph Surin SJ (1600–1665) vydání svého *Průvodce duchovním životem* už nedočkal, vycházel později a mno-

hokrát. Znalci dějin spirituality považují tohoto autora za předního mistra duchovního života a další ho počítají mezi nejdůležitější francouzské mystiky. K jeho pohnutému životu patří rovněž mnohá nespravedlivá obvinění (např. z posedlosti) – byl ale ze všech zcela rehabilitován.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Brož., 130x205 mm, 236 stran, 220 Kč*

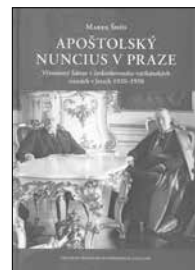
HISTORICKÁ MONOGRAFIE

APOŠTOLSKÝ NUNCIUS V PRAZE • VÝZNAMNÝ FAKTOR V ČESKOSLOVENSKO-VATIKÁNSKÝCH VZTAZÍCH V LETECH 1920–1950

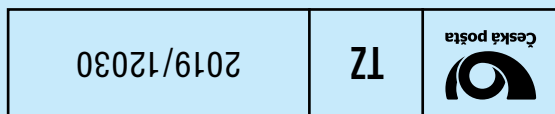
Marek Šmíd • Odpovědný redaktor Jan Vybíral • Předmluva Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský

Předkládaná monografie rekonstruuje podrobný, komplexní a věrný svět apoštolského nuncia v Praze v letech 1920–1950. Do značné míry proto autor rozlišuje, z jakých poměrů a v jaké době do Československa který nuncius přicházel, jaké diplomatické zkušenosti měl za sebou a jaké povědomí si o Československu před příjezdem do Prahy utvořil. Jádrem práce je nunciův pobyt v zemi, kde se vatikánské představy srážely s československými, a současně nunciovy názory s očekávanými státního sekretariátu, což z každé nové diplomatické mise činilo jedinečnou zkušenost. Postava každého apoštolského nuncia byla do značné míry fenoménem československo-vatikánských vztahů první poloviny 20. století.

CDK (Centrum pro studium demokracie a kultury) • Váz., A5, 544 stran, 398 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@malicecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc